

GEODETSKE TERENSKE VAJE – VAČE 2014

Meta Možina

V potovalko sem pospravila še zadnje stvari, ki jih bom še kako potrebovala na »desetih dneh preživetja na terenskih vajah«. Že to, da sem tokrat pakirala v potovalko, je bilo drugače (pri skavtih se vsekakor prepričaš o praktičnosti nahrbtnika). Drugače je bilo tudi, da sem šla s sošolci. Drugače, da smo se (načeloma) šli uči novih, uporabnih in praktičnih izkušenj za prihodnji poklic. Drugače. Ko grem s skavti, grem tako rekoč na dopust, sem sem se šla (načeloma) učit. Pa vendar.

Vače smo takoj vzeli za svoje. Po domače smo si uredili sobe, domače smo se počutili v računalniški sobi, jedilnici in predvsem domače zvečer v skupnih prostorih, namenjenih druženju. Domača nam je bila tudi lovska kočica, okrog katere smo čez dan izvajali terenske meritve. Okolica je bila zares idilična. Prve tri dni smo namenili GNSS-izmeri in klasični geodetski izmeri. Vzpostavili smo geodetsko mrežo in pripravili stojišča za nadaljnjo izmero detajla. Teren ni bil zahteven, »zabava« se je začela pri večerni izravnavi geodetske mreže v računalniški učilnici. Ko nas je že večina zamenjala nadstropje in skoraj obupala, so najbolj pridni in zagnani vztrajali, da se je lahko zabava brez narekovajev nadaljevala v prostorih za druženje blizu naših sob. Večer je bil vesel in imeli smo se super!

Slika 1: Študenti geodezije in geoinformatike (GIG) na terenskih vajah

Slika 2: Študenti navdušeni nad novo tehnologijo – iz perspektive »čebelice« (vir: LGB d.o.o in Geavis d.o.o).

Sledili so dnevi, namenjeni katastrski izmeri. Zamenjala se je profesorska postava in spremenil se je (ra-hlo) način dela. Čez dan smo bili sicer dejavni na terenu in v računalniški učilnici, delo po večerji pa je bilo skoraj prepovedano. Eden izmed daljših večerov je bil torej kot nalašč za piknik. Piknik po večerji. Čevapčiči, ples, harmonika, (polni) kozarčki, muzika ... spet smo imeli veseli večer in spet je bilo (ne) pozabno. Ta del terenskih vaj nam je ostal posebej v spominu tudi zato, ker sta nas obiskala prijazna gospoda iz podjetja LGB, geodetski inženiring in informacijske tehnologije. Predstavila sta nam njihovo posebno pridobitev – »čebelico«, kot jo imenujejo. To je ultra lahko majhno letalo, ki jim omogoča, da v zelo hitrem času zajamejo veliko prostorskih podatkov. Izdelajo lahko tudi ortofoto. Pot letalnika sprogramirajo vnaprej. »Čebelico« smo preizkusili na vajah in prav lepo nas je fotografirala.

Ker smo imeli na terenskih vajah tri večje vesele večere (in enega manjšega), naj tudi delo predstavim v treh sklopih. Spet se je zamenjala ekipa asistentov, v zadnjih dneh pa smo čas posvečali predvsem sne-manju detajla, izdelavi geodetskega načrta in zakoličevanju objektov. Spet smo bili ob večerih bolj kot ne prosti oziroma smo si čas lahko razporedili sami in smo bili torej prosti, ko smo to želeli. Skoraj tako.

Zagotovo vas zanima, zakaj smo imeli manjši veseli večer. Imela sem srečo, da sem med terenskimi vajami na nedeljo praznovala rojstni dan. Zaradi skrbi za lastno zdravje smo »moralí« nazdraviti in iz te dolžnosti se je razvil prav prijeten večer. Tu se gre še enkrat zahvaliti za torto, družbo in vse! Do tedaj smo v okviru terenskih vaj opravili že toliko dela, da smo si sprostitev tudi zaslužili. Po zadnjih dveh dnevih, ko smo dokončali vse zahtevane naloge – zakoličili enostaven objekt, (skrili vso opremo naslednji ekipi), oddali geodetski načrt in vse, kar spada zraven, smo lahko terenske vaje sklenili v slogu. Tokrat se je začel piknik pred večerjo, spet ob »naši« lovski koči, spet z glasbo, harmoniko, plesom in dobro voljo ter tokrat zares do jutranjih ur. Tokrat zares (ne)pozabno.

Če sem torej že na začetku omenila skavte, naj jih omenim še tukaj. Skavti so dopust – na katerem človek združi koristno z dobrim. Pred terenskimi vajami me je malo skrbelo, da gre za tisto reč, pri kateri človek združi nujno s koristnim, pa sem se k sreči zmotila. Vse delo na terenu, ki smo ga opravili, vse dolge ure za računalnikom, obupavanje, vse računanje, hitro ponavljanje snovi za zagovor in končno vsi veseli večeri so me nedvomno prepričali, da so terenske vaje nedvomno združitev koristnega z dobrim. Predvsem zato, ker smo si družbo delali sošolci – ki smo šele tu postali zares razred.

Na koncu bi se v imenu vseh sošolcev zahvalila profesorjem in asistentom za organizacijo terenskih vaj, podjetju LGB, d. o. o., za predstavitev »čebelice«, gostilni Vidargar za odlično hrano in udobno prenočišče ter predvsem za veliko razumevanja v nočnih urah. Tudi zaradi vas so bile te terenske vaje za nas zares ... nepozabne!

Meta Možina,

šudentka 3. letnika geodezije in geoinformatike na UL FGG